

WARWICK ROCKBASS ARTIST LINE ADAM CLAYTON

HET BESTE VAN TWEE WERELDEN?

JURREN MEKKING is in de eerste plaats bassist, maar bij singer-songwriter Channah speelt hij daarnaast gitaar. Hij heeft een voorliefde voor oude instrumenten en nieuwe effecten en combineert deze liefdes in demofilmpjes op zijn Youtube-kanaal.

Warwick Rockbass Artist Line Adam Clayton
Type: solid body elektrische basgitaar
Kleur: wit, high polish
Lak: polyester
Body: elzen
Hals: esdoorn, geschroefd
Toets: esdoorn, blokinleg
Frets: 21, jumbo, brons
Elementen: Seymour Duncan P
Potmeters/schakelaars: volume, treble, bass
Elektronica: passief, MEC
Hardware: chroom
Mensuur: 34 inch
Extra: luxe gigbag, inbussleutels
Land van herkomst: China
Adviesprijs: € 1058,71
Importeur: W Music Distribution
www.warwick.de

Over U2-bassist Adam Clayton weten we één ding zeker: hij heeft veel bassen. Opvallend is het aantal signature-bassen dat hij al kreeg bij Warwick en Fender. Ons testmodel heeft karakteristieken van beide merken. Hoewel er een W op de kop staat, doet dat enkele passieve split-element ons denken aan een bepaalde bas van Fender. Lijkt dit bastaardkindje op een van de ouders?

Deze Warwick is absoluut geen directe kopie van Fender, maar het is wel duidelijk dat de inspiratie bij de Fender Precision vandaan komt. Met een split-element, een slagplaat, duimsteun en een in retro-kleur dekkende lak heeft deze bas een meer vintage uitstraling dan de gemiddelde Warwick. Ook het gebruik van esdoorn voor de hals en elzen voor de body is typisch Fender. Verder zijn er ook veel echte Warwick-kenmerken, zoals de bekende Streamer-vorm, stemmechanieken die er als hangende oren uitzien en de massieve, tweedelige brug. Dat deze bas een kruisbestuiving van een Streamer en een Precision is, is niet heel gek. Adam Clayton is in het verleden vaker met een Precision signaleerd en heeft zelfs een signature Precision bij de Fender Custom Shop gehad. Dat is een goudkleurige bas, met een parelmoeren slagplaat, parelmoeren blokinleg en een meegespoten kop. Een bas die er dus futuristischer uitziet dan de gemiddelde Fender. Met Warwick werkte Clayton ook al eerder samen. Dat resulteerde in de Reverso, die eruitzag als een omgekeerde Gibson Explorer.

RETRO Bij deze signature heeft Adam ervoor gekozen om de Warwick er wat meer retro

uit te laten zien. Ergens halverwege het modern ogende Warwick en het vintage Fender ligt dus blijkbaar de smaak van de heer Clayton. De belangrijkste reden voor de vergelijking van de testbas met een Precision is natuurlijk het split-element: een Seymour Duncan Quarter Pounder. Een element met grotere pooltjes en meer windingen dan gemiddeld, waardoor het een hoger uitgangssignaal geeft. Hierdoor klinkt dit element ook moderner. Wat deze Warwick niet heeft overgenomen van Leo Fenders bas, is de breedte van de hals. Die van de Clayton Signature is smal. Waarschijnlijk is dit een typische breedte voor een Warwick, maar het heeft eerder de breedte van een Jazz Bass. Doordat het ongelakt is, voelt het prettig aan tijdens het spelen. Verder is de hals erg solide. Warwick staat bekend om de halzen met extra versteviging voor meer stabiliteit. Dat geeft ook een bepaalde strakheid aan het geluid.

TIC-TAC Ook wat de regelaars betreft, zit deze bas tussen de twee merken in. Net als op een Precision is de toonregeling passief, maar deze Rockbass heeft wel aparte knop

pen voor hoog én laag. De toonknop voor het hoog is in feite een toonknop zoals je die gewend bent op een passieve bas. Met de andere toonknop kan je het laag eraf draaien, iets wat je niet vaak ziet op bassen. Dit kan bruikbaar zijn als je meerdere bassen tegelijk gebruikt, of in combinatie met een bassynth. In de praktijk verwacht ik desondanks dat praktisch iedereen deze knop altijd vol open zal hebben staan. Met de treble-knop kon ik ook niet helemaal vriendjes worden. Tijdens het dichtdraaien blijft het geluid eerst redelijk schel, totdat het ineens omslaat naar heel dof. Een sweet spot ertussen ontbreekt. Ik zou toch iets meer verwachten van de elektronica in een instrument in deze prijsklasse.

TOPKAMHOOGTE De bas wordt geleverd met een behoorlijk degelijke tas van RockBag, zodat je hem op een fijne en veilige manier overal mee naartoe kan nemen. Ook krijg je er straplocks bij en alle inbussleutels voor het afstellen van de bas. Over die afstelling gesproken: naast het gebruikelijke afstellen van de brug en de hals is het bij deze bas ook mogelijk om de hoogte van de topkam

te verstellen. Normaliter moet je de topkam invijlen om de actie lager te krijgen. Een eenvoudige weg terug is er niet. Maar bij deze bas is de hoogte in te stellen met twee kleine inbusschroeven. Er is aandacht besteed aan de details en het instrument is degelijk in elkaar gezet.

Een goede Precision is als een kameleon. Het blijft hetzelfde beestje, maar hij kleurt mee met de bassist die erop speelt. Met de simpelheid van één element en zo min mogelijk knoppen is er niet veel wat je aan de sound kan veranderen. Maar het is wel een sound

die overal lekker bij past, die zowel aandacht kan vragen als onopvallend de basis kan neerleggen. Een bekend geluid met een eigen karakter. Heeft de Adam Clayton Signature dezelfde kwaliteiten? Ik vind van niet. Er mist wat karakter in de sound. Daar wil ik gelijk bij benadrukken dat de vergelijkings-Precision de veertig al is gepasseerd en dat ik soms ook niet helemaal kan aarden op moderne Precisions.

COMBINATIE We vergelijken deze bas wel heel veel met een Precision en dat is misschien niet helemaal fair. Deze Rockbass

claimt niet een Precision te zijn. Dus wat is het oordeel als we deze bas enkel als een Warwick zien? Dan heeft hij qua uiterlijk een eigen smoel, maar de sound had wat meer uitgesproken mogen zijn. Door af te stappen van de typische Warwick-houtsoorten en -elektronica, is ook een deel van de typische Warwick-sound verdwenen. De combinatie voelt meer als een concessie dan als 'the best of both worlds'. Maar kan je niet kiezen tussen een Warwick en een Fender? Misschien is deze bas dan nét wat jij zoekt. 🎸

ADAM CLAYTON: WITH OR WITHOUT WARWICK

Vriend en vijand roemen hem om zijn fijne en melodieuze baslijnen, maar Adam Clayton zal nooit de geschiedenis ingaan als de meest virtuoze of meest invloedrijke bassist. Waar hij wel door opvalt is door het gebruik van vele bijzondere, vintage bassen op het podium. De U2-bassist gebruikt meestal een bewezen formule als basis. Het leeuwendeel van de songs speelt hij met oude Precision- en Jazz-modellen van Fender of moderne versies van Lakland, terwijl dat tegenwoordig met de Duitse versie van onze test-Warwick is. Voor een enkele song doet hij een greep uit zijn collectie oude bassen, die bestaat uit onder meer Gibsons van de types RD,

Thunderbird, Triumph, Recording en Les Paul Signature, een Epiphone Rivoli en een Rickenbacker 4001. Nadat hij de agressieve sound van The Who's John Entwistle ontdekte, zagen we hem met een enorme, opvallende Warwick Buzzard Bass. Dit viel op bij het Duitse merk en al snel bouwde deze een speciaal model voor hem: een omgedraaide Explorer, de Reverso. Clayton gebruikt diverse halfholle Warwick Star Bassen, waaronder een met het element helemaal bij de hals, net als zijn Epiphone Rivoli. Anno 2016 lijkt hij een midden te hebben gevonden tussen het moderne van Warwick en de traditionele Fendersound en is de Warwick Streamer zijn standaardbas.

